

[Jeune]

altid sted på en vis centralistisk og bureaukratisk måde. Det går ofte hen over hovedet på befolkningens lokale ønsker og behov. Selvfølgelig skal visse specialfunktioner også inden for dette område centraliseres både på amtsniveau og på landsdelsniveau, men det behøver ikke, som det sker, kvæle de behov for nærhed, som langt de fleste fødende og deres familie har, og som fuldt forsvarligt kan opfyldes for langt de fleste fødsler, der kan finde sted lokalt. Derfor er det forståeligt, at der reageres, og at nogle ønsker udviklingen tilbage til hjemmefødsler og en jordemoder, som i liberalt erhverv i ét og alt ofrer afspadsringer, fridage og ferier og sit eget privatliv til fordel for jordemodergerningen. Den tids jordemoder var virkelig brav og opofrende, men tiden er en anden, mulighederne også, og jordemodergerningen i dag klare ikke bare hermed.

Heldigvis er der dog flere steder tegn på, at der reageres positivt på befolkningens pres, således at de mindre fødeafdelinger fortsat kan bestå, og at jordemodercentre i højere grad kan spredes, at den enkelte gravide så vidt muligt kan bevare den samme jordemoder under hele forløbet, og at i det hele taget miljøet på fødeafdelingerne gøres mere trygt og tillidsfuldt. Dog tyder nedlægelsen af Sankt Joseph her i byen på, at der stadig findes kræfter, som har magt til at trumfe det modsatte igennem. Jeg synes også, man må påpege, at der gøres alt for lidt for at afskaffe den store jordemodermangel, som er en af årsagerne til problemerne.

Men hvorom alting er, udviklingen har forandret jordemødrenes ansættelses- og arbejdsvilkår, og derfor kan vi tilslutte os fjernelsen af den nugældende lovs bestemmelser i §§ 12, 13, 14 og 16.

Vi finder det også rimeligt, ligesom det er gjort for andet medicinalpersonale, at reglerne om fratagelse og generhvervelse af autorisation forenkles og tilpasses reglerne i henhold til lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Men hvorfor skal disse helt nødvendige ændringer absolut sammenkobles med EF-direktiver, der intet har med denne sag at gøre? Jeg skal under behandlingen af lov om ændring af lov om sygepleje vende tilbage til disse direktiver. For jordemødrenes vedkommende er udkastet til direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser endnu ikke

færdigbehandlet i arbejdsgruppen under Ministerrådet.

Man fristes til at slutte med at sige: lad os dog bevare fødslerne på danske hænder. Jeg ved godt, at når man som kommunist siger det, så kan det misforstås i forskellige retninger, men jeg mener i hvert fald, at det er vigtigt, at jordemoderen kan tale dansk med den fødende. Vi kender ikke de krav, der skal ligge i de cirkulærer, som vil komme, efter at direktivet er vedtaget.

Stort set kan vi tilslutte os hovedindholdet i ændringerne, men ikke § 3 om de kommende EF-direktiver.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er rimeligt, at der kommer en ny lov om jordemødre nu, og vi er derfor indstillet på at støtte lovforslaget.

Der er en enkelt ting, som jeg godt ville have drøftet. Det er henvisningen til, at tavshedspligten er dækket af straffelovens § 264 b. Efter radikal opfattelse er den lovbestemmelse ikke særlig god, og den er bestemt ikke klar, fordi der står, at man af hensyn til almen interesse eller hvis det i øvrigt stemmer med helt andre ting, f. eks. ens eget tarv, kan fravige tavshedspligten. Men det er jo noget, vi kan tage op ved anden lejlighed. Det agter vi sådan set at gøre, og det håber vi da også at der bliver lejlighed til.

Må jeg stille indenrigsministeren et ganske konkret spørgsmål? Har indenrigsministeriet en oversigt over, hvor mange ubesatte pladser som jordemødre der er i øjeblikket, og har man en oversigt over, hvor længe det vil tage at arbejde sig ud af den jordemodermangel, der vitterlig er? Hvis indenrigsministeren ikke har svarene på rede hånd, så håber jeg, indenrigsministeren – om ikke før, så ved anden behandling – kan give mig de nødvendige oplysninger.

Honoré (KrF):

Også kristeligt folkeparti kan støtte dette forslag. Vi vil dog bemærke, at vi ønsker, at der gennemføres en tilstrækkelig alsidig jordemoderuddannelse, så der for de fødende fortsat kan være en rimelig valgmulighed.

Vi finder det ligeledes vigtigt, at sygehusadministrationen gør sig anstrengelser for, at de gravide har mulighed for at få kontakt med den samme jordemoder hele gravidite-